

[Dohrmann]

»Idet Folketinget konstaterer, at den skæve grænsehandel er katastrofal for Danmark, opfordrer Folketinget regeringen til – eventuelt gennem tilsidede forhandlinger med Forbundsrepublikken Tyskland – at finde en acceptabel løsning på dette store problem.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 39).

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

At VS var imod vedtagelsen af EF-pakken, er ikke nogen hemmelighed. Jeg skal ikke her gentage alle argumenterne imod, men i stedet koncentrere mig om, hvad vi gør nu, når Europæisk Fælles Akt er ved at blive til virkelighed, og hvordan vi gør skaderne så små som overhovedet muligt.

Etableringen af det indre marked betyder som bekendt, at Danmark har tilsluttet sig, at der inden udgangen af 1992 i EF skal være et indre marked med fri bevægelighed for varer, personer og tjenesteydelser og kapital. Grænserne skal altså åbnes, og der skal være fri passage.

Under debatten op til pakkeafstemningen blev det fra regeringens side pointeret mange gange, at Danmark altid kunne anvende strengere miljø- og arbejdsmiljøregler end EFs, hvis vi ved kvalificeret flertal skulle være blevet stemt ned i Ministerrådet. Det skulle tilføjelsen af 100 A til artikel 100, som hidtil havde krævet enstemmighed, sikre. Det var det, regeringen kaldte en miljøgaranti.

Men hvis Danmark stiller skrappe krav, skal EF-Kommissionen og Domstolen jo afgøre, om der i virkeligheden er tale om skjult protektionisme, dvs. om der i virkeligheden efter EFs mening skulle være tale om en teknisk handelshindring. Kun tiden og praksis vil vise og kan vise, hvordan Domstolen vil dømme, men vi har ikke de bedste forhåbninger, hvis vi ser på EFs holdning til miljø indtil nu.

I dag er der også flere af de borgerlige ordførere, der har været sikre på, at miljø og arbejdsmiljø ville blive forbedret. Jeg ved ikke, hvad de har at have det i andet end

nogle trosbekendelser. Vi har for et par dage siden set, hvordan EFs holdning f.eks. var til problemerne omkring ozonlaget, og den gik da ikke i en retning, der var positiv.

Vi mener faktisk ikke, at det er et fremskridt, at miljø og arbejdsmiljø er skrevet direkte ind i traktaten som en del af EFs formål. Vi mener lidt firkantet sagt, at det ville være et fremskridt, hvis man forbød EF at beskæftige sig med disse ting.

Som jeg har sagt, så maner EFs praksis indtil nu ikke til optimisme. EF har bl.a. med ildhu kastet sig over kemiske stoffer og produkter, der som bekendt handles over landegrænserne i vidt omfang. Alle krav til produkternes sundhedsmæssige egenskaber, advarselmærkninger osv. er blevet opfattet som tekniske handelshindringer, og EFs filosofi har såmænd været, at det stort set skulle være tilladt at markedsføre ethvert produkt af kemisk stof uanset farlighed, blot der var en advarselmærkning på.

Men advarselmærkningen er totalt harmoniseret, hvilket vil sige, at intet land kan kræve andre advarsler på etiketterne end dem, EF bestemmer; hvis man gør det, så er der tale om en teknisk handelshindring, og det er jo absurd, at man nogen sinde er kommet på den tanke.

Jeg kan gå med til, at det er upraktisk og en teknisk handelshindring for producenterne, hvis ét land kræver en rund advarselmærkning, det næste en stjerneformet, det tredje en firkant eller en trekant eller en femkant osv., men det, at man ikke mærker om de reelle farer, kan ikke være en teknisk handelshindring, men et forsøg på at skjule for visse landes arbejdere, at man i andre lande mener, at et bestemt stof f.eks. er kræftfremkaldende, hjerneskadende osv.

Jeg synes derfor som hr. Gade, at Danmark kunne vise, at vi vil vise vejen frem ved at sige, at mærkningen af opløsningsmidlerne, de kræftfremkaldende stoffer, foretager vi, hvad enten EF hopper, springer, synger eller danser.

Kort sagt, det, at regeringen mener, at man nu nævner arbejdsmiljø og miljø direkte i traktaten på en sådan måde, at Domstolen bliver tvunget til at behandle miljøhensyn sideordnet med hensynet til den frie vareudveksling, tror vi ikke på. Vi kan stå og påstå det ene og de borgerlige det andet, men det er praksis og tiden, der vil vise, om det skul-